

א הִנֵּךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יִפֶּה עַיֲנֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ
שַׁעְרֶךָ פְּעֵדָר הָעַיִם שֶׁגָּלְשׁוּ בַּהֵר גְּלָעָד: ב שַׁיֲנֶיךָ פְּעֵדָר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרְוֹזָה שְׂכָלְכֶם בַּתְּאִימוֹת וְשַׂכְלָה אִין
בָּהֶם: ג כְּזוּט הַשָּׁנִי שֶׁפָּתַתְךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נָאֹה כְּפִלּוֹ הָרְמוֹן

זהר שיר השירים

מעלות היונים

"הִנֵּךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יִפֶּה עַיֲנֶיךָ יוֹנִים". אמר רבי שמעון, "הִנֵּךְ יִפֶּה עַיֲנֶיךָ יוֹנִים", כיונים ודאי שהן מרוקמות בגופן ובכנפיהן, וברקמה שלהן ניכרות בין שאר עופות, ועוד כיונים, שאין בכל עופות נאמנות לבעליהן כיונה, עיניהן גבונות מסתכלות באורח ישר מול בעלה, כנפי יונים אלו כנפי העין אשר בהן תעִיף יונה אל בעלה, יונים נקראות לבנות מצד של חסד, ואדומות מצד של גבורה, וירוקות מצד התפארת, ושהורות מצד המלכות, שנאמר בה "שְׁחֹרָה אָנִי וְנְאֻהָ", הלבנונית שלהן כמשכיות כסף, והיינו כלובן השושנה, האדמומית שלהן כתפוחי זהב, והיינו כאודם השושנה, הירקות שלהן כולל שני גונים, השחרות שלהן יופיה של התורה, שהיא שחורה יפה, כמו שנאמר "שְׁחֹרָה אָנִי וְנְאֻהָ", בגוון לבן היא יפה כלבנה, בגוון אדום "בָּרָה כְּחֹמֶה", "אֵימָה כְּנֶדְגָלוֹת", בשני גונים אחרים. (ז"ח יתרו)

מתחיל במחשבה ממשיך בקול ונגמר בדיבור

"כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפָּתַתְךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נָאֹה", אמר רבי שמעון בוא וראה המחשבה היא ראשית הכל^{קמ"ח} ומפני שהיא מחשבה לכן היא בפנימיות, נסתרת ולא נודעת, כאשר נתפשטה מחשבה ההיא יותר באה להמקום שהרוח ישכון^{קמ"ט} וכאשר מגיע למקום ההוא נקרא בינה, ובוה אינו נסתר כבראשיתו, ואף על פי שעוד הוא נסתר נתפשט רוח ההוא והוציא קול כלול מאש ומים ורוח^{ק"י} שהם צפון דרום ומזרח, וקול הזה כולל כל שאר הכחות, וזה הקול מנהיג לדבור^{קכ"א} והוא הנותן שהדבור יהיה בתיקון, לפי שהקול נשלח ממקום הרוח ובא לנהג הדבור להוציא דיבורים ישרים, וכאשר תחקור בהמדרגות תבין שהוא המחשבה הוא הקול הוא הדבור והכל אחד, והיא היא המחשבה ראשית הכל, ולא נעשה פירוד אלא הכל אחד וקשר אחד, ומחשבה ההיא נקשרת באין ואינה נפרשת לעולם, וזה

זו זהר

ספירת החכמה, כמו באדם שהרוח מדרגה השניה אחר הנשמה, נמצא שהדוגות חכמה ובינה שהחכמה משפיע להבינה היינו כמו באדם הדוגות נשמה ורוח מוח ולב שהמוח משפיע כח להלב. קנ. פירוש שהבינה הוציאה להתפארת שנקרא קול, והוא התכללות מן מים אש ורוח דהיינו חסד גבורה תפארת, או חסד דין ורחמים, והתפארת כולל גם שאר הכחות, שהם ג' הספירות נצח הוד יוסף. קנא. דבור היינו מלכות פה, שמקבלת השפע מן התפארת שנקרא

קמח. היינו ספירת החכמה, כדאיאת חכמה מוחא איהי מחשבה מלגאו, והאמנם ספירה הראשונה הוא כתר, אבל החכמה היא ראשית ההתפשטות של אור האין סוף ברוך הוא, והכתר לגודל תעלומתו יחשב כמו התמצעות לבין עצמיות האלהות ובין האצילות, ולכן כדי להשלים מספר העשר ספירות תחשב ספירת הדעת אחר הבינה. קמט. כאן יקרא לספירת הבינה רוח כי היא מדרגה השניה אחר